

Kamarádi moji

Jan Nedvěd

1. Kamarádi moji, zahrajte mi píseň,
něco nad čím srdce začne plakat snad.
Někde až tam vzádu podivnou mám tíseň,
jako bych měl v duši velikánský hlad.

R: Kamarádi moji, hlava se mi točí,
láska je ta tíseň, co mě bolí tak,
že už neví coby plakali mé oči
touhou zamlžené a rudé jako mák.

2. Kamarádi moji, co je to ta láska,
to se člověk musí trápit a brát lék.
Není to jen hloupost, na očích jen páska,
tichá naděj na potom a trochu vzpomínek.

R:

3. Ne, láska není hloupost, ani páska v očích,
láska je cit krásný tak jako lidský smích.
To láska z Boží vůle ti hlavu, hochu, točí,
a půvab tvoji milé a první lidský hřích.

R: + 1.

4. Až na lukách ji sevřeš a na zem lechce dáš,
až obejměš ji silně, pak možná nepoznáš,
že Pán Bůh stojí při vás a bude všude stát,
a nad každým, kdo umí upřimně mít rád.

1. + R: + mezihra

R: + touhou zamlžené a rudé jako mák.